

borrowed clothes.

LÁNS-FÉ, n. = lánfé.

LÁS-BOGI, m. *crossbow.*

LÁS-LAUSA, a. *unlocked.*

LÁSS (pl. LÁSAR), m. *lock; hurðin var í lási, the door was locked.*

LÁS-ÖR, f. *crossbow bolt.*

LÁT, n. (1) *loss* (þeir sögðu konungi l. sitt); (2) *death, decease* (ek segi þér l. Eyvindar bróður þíns); (3) in pl. *manners*; skipta litum ok látum, *to change colour and manners.*

LÁTA (LÆT; LET, LÉTUM; LÁTINN), v. (1) *to set, put, place* (l. hest á stali); l. e-n í myrkvastofu, *to thrust in prison (dungeon)*; l. e-t í ljós, *to make it known*; l. e-t af e-u, *to take off* (vóru þá látnir fjötrar af Hallfreði); (2) *to cede, give up* (hann vilði eigi l. þenna best); l. hlut sinn, *to let go one's share, be worsted*; (3) *to leave, forsake* (biðr hann, at þeir láti blótin); hann ætlaði at l. dróttningina eina, *he intended to divorce the queen*; (4) *to lose* (hann hafði látit flest allt lið ok herfang allt); also with dat. (l. lífi, fjörvi); (5) with infin. *to let, make, cause*; látit mik vita, *let me know*; ek lét drepa Þóri, *I made Th. to be killed*; l. sér fátt um finnst, *to disapprove*; hann lét fallast (= sik falla), *he let himself fall*; (6) with pp., in circumlocutory phrases; hann lét verða farit, *he went*; hann lét hana verða tekna, *he seized her*; ellipt., omitting the infin., l. um mælt, *to let be said, to declare*; hann lét harðan Hunding veginn, *he slew the stark H.*; (7) *to behave, comport oneself* (forvitni er mér á hversu þeir láta); hann lét illa í svefni, *he was restless in his sleep*; l. allstórliga, *to make oneself big*; l. hljótt yfir e-u, *to keep silence about a thing*; l. mikit um sik, *to puff oneself up*; (8) l.

sem to make as if (hann lætr sem hann sjái ekki sveinana); (9) *to estimate, value* (fátt er betr látit en efni eru til); (10) *to express, say* (Þorfinnr bóndi lét heimilt skyldu pat); (11) *to sound, give a sound*; hátt kveði þér, en þó lét hærra atgeirrinn, *you speak loud, but yet the bill gave a louder sound*; (12) with preps.; l. af e-u, *to leave off, desist from* (sumir létu af blótum); absol., l. af, *to cease*; l. af hendi, *to let out of one's hands, deliver up*; l. fé af, *to kill (slaughter) cattle*; l. aptr, *to shut* (l. aptr hurðina); l. at e-u, *to yield to, comply with* (allir þeir, er at mínum orðum láta); l. at stjórn, *to obey the helm* (of a ship); l. e-t eptir, *to leave behind* (þeir létu menu eptir at gæta skipa); l. eptir e-m, *to mimic, ape* (mun Gísli hafa látit eptir fiflinu); l. e-t eptir e-m, *to grant, indulge one in a thing* (lát þú þetta eptir mér); l. fyrir e-u, *to give way, yield* (þeir munu verða fyrir at l., ef vér leggjum skörluga at); l. í haf, *to put out to sea*; l. e-t í mót e-m, *not to indulge one*; l. e-t til, *to grant* (heimt mun brátt hit meira, ef þetta er til látit); l. til við e-n, *to yield (give way) to one* (þeir báðu hann til l. við konung); l. undan e-m, *to yield to one* (ek skal hvergi undan þér l.); l. upp, *to open* (l. upp hurð); *to let one get up* (eptir þat lét K. þenna mann upp); l. e-t uppi, *to grant* (ertu saklauss, ef þúlætr uppi vistina); l. e-t út, *to let out*; l. út (skip sitt), *to put to sea* (síðan létu þeir út ok sigldu til Noregs); l. vel (illa) yfir e-u, *to express approval (disapproval) of a thing* (hann lætr vel yfir því); (13) refl., látastr, *to die, perish* (hér hefir látist Njáll ok Bergþóra ok synir þeirra allir); *to declare of oneself, profess, pretend* (allir létust honum fylgja vilja).

LÁTAÐR, a. *mannered* (l. vel).